

Kašmir

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. julija 2008 o domnevnem obstoju množičnih grobišč v delu Kašmirja, ki ga upravlja Indija

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročil *ad hoc* svoje delegacije po njenem obisku v Kašmirju od 8. do 11. decembra 2003 in od 20. do 24. junija 2004,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2006 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2005 in o politiki EU v zvezi s tem¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2007 o Kašmirju: sedanje razmere in obeti za prihodnost²,
 - ob upoštevanju člena 115(5) svojega Poslovnika,
- A. ker se poroča, da je bilo od leta 2006 odkritih na stotine neidentificiranih grobov v Džamuju in Kašmirju ter ker naj bi bilo samo v pokrajini Urio v 18 vaseh odkritih vsaj 940 trupel,
- B. ker je združenje staršev izginulih oseb (APDP), ki ima sedež v Srinagarju, 29. marca 2008 izdalo poročilo o obstoju množičnih grobišč na krajih, ki zaradi bližine nadzorne črte s Pakistanom niso dostopni brez posebnega dovoljenja varnostnih sil,
- C. ker se po navedbah na organizacij za človekove pravice ne da izključiti, da grobišča vsebujejo posmrtno ostanke žrtev nezakonitih ubojev, prisilnih izginotij, mučenja in drugih zlorab, storjenih zaradi še vedno trajajočega oboroženega konflikta v Džamuju in Kašmirju, ki se je začel leta 1989,
- D. ker se ocene števila oseb, ki so izginile od leta 1989, zelo razlikujejo, saj organizacije družin žrtev omenjajo več kot 8000 žrtev, vladni organi pa trdijo, da je številka manjša od 4000,
- E. ker je poročilo državne policije iz leta 2006 potrdilo smrt 331 oseb v priporu in 111 prisilnih izginotij po priprtju od leta 1989,
- F. ker se še vedno ponavljajo trditve o kršitvah človekovih pravic, čeprav se je indijska vlada septembra 2005 zavezala, da ne bo več dopuščala teh kršitev v Džamuju in Kašmirju.
- G. ker je Parvez Imroz, ki je prejel nagrado kot odvetnik za človekove pravice in je predsednik zveze civilne družbe Džamuja in Kašmirja ter ustanovitelj združenja staršev izginulih oseb, 30. junija 2008 v Srinagarju preživel oborožen napad, ki naj bi ga izvedli pripadniki varnostnih sil; ker naj bi bili nadlegovani drugi člani mednarodnega sodišča za človekove pravice in pravosodje v Kašmirju, ki ga podpira združenje staršev izginulih oseb,

¹ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 341.

² UL C 102 E, 24.4.2008, str. 468.

1. poziva indijsko vlado, naj takoj zagotovi neodvisno in nepristransko preiskavo vseh mest, kjer naj bi bila množična grobišča v Džamuju in Kašmirju, ter naj kot takojšen prvi ukrep zavaruje te kraje, da obvaruje dokaze;
2. poziva Komisijo, naj za take temeljite preiskave in morebitne nadaljnje ukrepe za rešitev konflikta v Kašmirju indijski vladi ponudi finančno in tehnično pomoč v sklopu instrumenta za stabilnost;
3. poziva države članice, naj obravnavajo to vprašanje med prihodnjim dialogom o človekovih pravicah, ki bo potekal v drugi polovici leta 2008;
4. je zaskrbljen za varnost Parveza Imroza in drugih borcev za človekove pravice, ki preiskujejo neoznačene grobove in druge trditve zlorab človekovih pravic v Džamuju in Kašmirju, ter poziva indijske oblasti, naj jim zagotovijo zaščito in jim dovolijo, da bodo delovali brez strahu pred nadlegovanjem ali nasiljem; poziva oblasti, naj nemudoma izvedejo nepristransko preiskavo o napadu na Parveza Imroza, objavijo ugotovitve ter odgovorne privedejo pred sodišče;
5. ponovno poziva indijsko vlado in državne organe, naj raziščejo vse trditve o prisilnih izginotjih; poziva, naj se uradu javnega tožilca dodeli pristojnost za vse primere, pri katerih so vojaški, varnostni ali policijski uslužbenci osumljeni vpletenosti, in naj se oblikuje enotna javna baza podatkov vseh oseb, ki so izginile, in vseh najdenih trupel; poziva države članice, naj omogočijo in podprejo vse možnosti za sodelovanje med indijsko in pakistansko vlado v povezavi s to preiskavo;
6. poziva državne oblasti, naj zagotovijo, da bodo pri vseh postopkih pridržanja upoštevane minimalne zahteve po mednarodnih pravnih standardih, primerni obravnavi, registraciji in pregonu, takojšnjemu stiku z družinskimi člani in odvetniki ter dostopu do neodvisnih sodišč, pa tudi po odgovornosti za vsako kršitev teh postopkov;
7. močno obsoja nezakonite uboje, prisilna izginotja, mučenje, posilstva in druge zlorabe človekovih pravic v Džamuju in Kašmirju od začetka oboroženega konflikta leta 1989; vztraja, da morajo družine žrtev dobiti polno odškodnino;
8. poziva vse vlade, naj ratificirajo Rimski statut Mednarodnega kazenskega sodišča, naj ratificirajo in izvajajo brez pridržkov Konvencijo ZN za zaščito vseh oseb pred prisilnim izginotjem in, v skladu s členoma 31 in 32 te konvencije, izjavijo, da priznavajo pristojnosti Odbora za prisilna izginotja;
9. poziva, naj se posebnim poročevalcem Združenih narodov omogoči dostop do obeh strani nadzorne črte v skladu z obsegom pristojnosti v posebnih postopkih Združenih narodov, zlasti posebnim poročevalcem za mučenje in za izvensodne, nagle ali samovoljne usmrtitve, in delovni skupini Združenih narodov za prisilna ali neprostovoljna izginotja;
10. ponovno poziva Loka Sabha, naj spremeni akt o zaščiti človekovih pravic, da bo lahko nacionalna komisija za človekove pravice neodvisno raziskala trditve o zlorabah, ki naj bi jih izvedli pripadniki oboroženih sil;
11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladi in parlamentu Indije, vladi in parlamentu Islamske republike Pakistan, vladi in parlamentu zvezne države Džamu in Kašmir ter generalnemu sekretarju Združenih narodov.

